

İmandan sevgiye intikal, Allah Sevgisinin nurunu yakar. Ne var ki, Allah Sevgisi teorik bir tutku değildir. Aksine istekle seçilmiş bir eylemdir. Rıza ile başlar. Allah'ın takdirine büyük bir teslimiyet, her türlü tecelliye gönlünde sıcak bir hoşgörü ile sürer. Böylece benlikten adım adım uzaklaşmaya başlar.

Her sevgi, hoşgörü ve sevgiliden gelen herşeye içtenlik ister. Mecazi Aşk'ta bile, sevgiliden gelen ikram da, sitem de hep sıcak bir mutluluk yaratır. Allah'a inanıp, O'nu seviyorum dedikten sonra: Kadere Rıza Kaçınılmaz Bir Sonuçtur. Allah Sevgisi başladıktan sonra, dengeli bir şekilde artarak kadere rızayı en üst seviyelere getirir. Eğer, bu rıza gelişmeyip, Ara Sıra İsyanlar Hüküm Sürüyorsa, Sevgide Kesiklik Vardır; Çaresi: İnfakı Artırmaktır. Namaz konusu Allah Sevgisinin en vaz geçilmez unsuru olduğu için, dikkat ederseniz o konuda ikaz bile gerekmiyor. Çağımızın: "Benim Kalbim Temiz, Allah'ı Da Çok Seviyorum" diyen taklitçilerine hiç aldırmayın. Zira kalp arınınca inanç ve Allah Sevgisine koşar ki: Onun Kapısı Namaz'dır. Sevgide aksamalar nefsin gönle taktığı çelmelerdir. Yüce Kitabımız Kur'an, İnfakı Emrederek Gönlü Bu Tehlikeden Korumuştur.

Allah Sevgisinin sırrı arttıkça nefs perdesi incelik. İmandan Ve Allah Sevgisinden Murat: Nefsi, onun simgesi olan Benliği eriterek sevgiliyi gönlünde hissetmek ve yaşamaktır.

Bu sevginin artışı nefsi ve nefsin dünya ilgilerini sildikçe yavaş yavaş olayların ardındaki gerçek seyredilmeye başlar. İnsan, hikmetten hikmete geçerek, her yeni olayda, Cenâb-ı Hakk'ın Sonsuz Kudretinden Bir Bahane Olmadığını Farkeder...

Hak âşığı olanların, dünyaya değil de; olaylara karşı tavırları ilâhi sevginin mihengidir. Dünyayı Terk Yanlıştır. Çünkü, dünyayı terk kulluğu terk gibi bir tezattır.

Olayların etkilerini terk etmekse Hak Âşığı için zorunludur.

Allah Sevgisi'nin, Allah indinde makbul olan sırrı ise gönlün her türlü telaş ve gaileden arınıp Allah'a âyine olma noktasına gelmesidir. Mânevî eğitimle insan servetinden, tutkularının tümünden, gereğinde aziz sandığı canından bile vazgeçmesini bilecek ve tüm hayatını bu çizgide yaşayacaktır.

Allah Sevgisi'nin gönüldeki şiddeti benliğin yok olma sür'ati ile paraleldir. Ve gönül arınmasını tamamlayınca âyine-yi ilâhi olur. Allah'ın Cemâli yansır. Böyle bir durumda zaten kişilikten arınmış kulun yerini tayin mümkün değildir. Ne var ki bu anda Allah'ın aşk ateşi ile dolan gönül, kulun ekranına Sevda-yı Muhammedî'yi doğurunca imanın asıl sırrı tamamlanır. Böylece Kelime-i Şahâdet'in ilk ışığı, mânâdaki iman tahakkuk eder. Gönül semâsı'ndaki sır budur. Aşk-ı ilâhî öyle net bir gerçektir ki; gönle yansıyınca, o gönülde tüm sıfatların tecellileri o kulun dünyasına ışık tutar. Rahmetle yıkanan gönülde merhamet sonsuzlaşır; sabır, şefkat doğar. Unutmamak gerekir ki, ilâhî tecellinin en bariz bir yanı heyecan ve cesarettir. İlâhî tecelliye uğrayan kul tüm bu yeniden hayat buluş sırrı ile kâinatın incisi fenedimizin sevda fırtınasına yakalanır. Bu nedenle efendimize gerçek iman, ancak gönüllerinde ilâhi tecelli olanlara has bir sırdır. Böyle bir anda gönlün karşısında:

"Levlâke Levlâk, Lemmâ Halaktü'l-Eflâk" Hadisi okununca:

- Vallahi Haklısın.

- Billahi Haklısın, Diye Çoşar...

O Kul Artık Bilmektedir Ki: 24 Saat içinde en temiz, en yakın, en güzel nefesi, Ezân-ı

ALLAH SEVGİSİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Çarşamba, 01 Mayıs 2024 01:24 - Son Güncelleme Çarşamba, 01 Mayıs 2024 01:24

Muhammedî okunurken alabiliriz. Günde üç beş kez beş dakika kasvetten uzak şeytansız soluruz. ÇÜNKÜ O ANDA Efendimizi Soluruz...

Bir gönül mutlak anlamda ilâhî tecelliye uğrarsa âşık makamına intikal eder. Gönülünde, Efendimizin ışığını bulduğu kimseye nazar eder, bir tarz Şems-Mevlâna senaryosu doğar. Bu, gönüllerde bir Semâ'dır. Ne Şems sırrı, ne Mevlâna hikmeti kimsenin elinde değildir. Bu bir Allah vergisidir. Allah, İstedîği An, İstedîği Gönülde Bu Semânın Ateşini Yakıverir...

Dr. Haluk Nurbaki